

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2016 roku do Sądu Okręgowego w L. wpłynęło przekazane według właściwości przez Sąd Rejonowy dla W. (...)w W. pismo Dyrektora Zakładu Karnego we W., w którym wskazywał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego wobec W. K..

Jak wynika z analizy karty karnej skazanego (k. 32-34), akt sprawy oraz dołączonych odpisów wyroków dotyczących W. K., został on skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w L. z dnia 18 lutego 2005 roku w sprawie IX K 756/03** za ciąg przestępstw wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełniony w dniu 30 kwietnia 2003 roku, na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności (odpis wyroku k. 59-59v);

2. **Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 14 września 2012 roku w sprawie III K 339/12** za przestępstwo popełnione w dniu 23 stycznia 2012 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2005, Nr 179, poz. 1485 ze zm.) na karę roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 10 kwietnia 2014 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, kara grzywny nie podlega wykonaniu (odpis wyroku k. 39-39v);

3. **Sądu Okręgowego w L. z dnia 3 września 2013 roku w sprawie IV K 212/13** za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 20 stycznia 2013 roku, na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych (odpis wyroku wraz z odpisem wyroku II instancji k. 43-47);

4. **Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 28 października 2014 roku w sprawie III K 112/13** za dwa przestępstwa: I. popełnione w okresie od dnia 1 czerwca 2010 roku do dnia 18 października 2012 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych; II. popełnione w dniu 18 października 2012 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i jako karę łączną wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (odpis wyroku k. 41-41v);

5. **Sądu Rejonowego Warszawa-W. w W. z dnia 3 listopada 2015 roku w sprawie V K 454/15** za przestępstwo popełnione w dniu 17 stycznia 2012 roku, wyczerpujące dyspozycję z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę roku pozbawienia wolności (odpis wyroku k. 54-55).

Sąd zważył co następuje.

W realiach niniejszej sprawy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego względem W. K..

Jako przedpole rozważań w niniejszej sprawie wskazać należy, iż Sąd miał na względzie, iż z dniem 1 lipca 2015 roku weszła w życie ustawa z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.). Wskazaną nowelą przepis art. 85 § 1 k.k. otrzymał następujące brzmienie: „Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną”. Stosowanie jednak do treści art. 19 cyt. ustawy zmieniającej, przepisu art. 85

k.k. i następnych z rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tejże ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy.

Zważywszy, że wobec W. K. po dniu 1 lipca 2015 roku, w dniu 3 listopada 2015 roku zapadł wyrok skazujący Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. w sprawie V K 454/15, który uprawomocnił się w dniu 11 listopada 2015 roku (informacja z K. k. 34), w omawianym układzie procesowym rozważyć należało, czy z uwzględnieniem art. 4 § 1 k.k. zastosowanie znajdą przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu sprzed nowelizacji czy też po.

W tym stanie rzeczy należy wskazać, że **przy zastosowaniu ww. przepisów w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku** łączeniu podlegałyby kary pozbawienia wolności w dwóch zbiegach. W pierwszym orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 14 września 2012 roku w sprawie III K 339/12 oraz Sądu Rejonowego W. W. w W. z dnia 3 listopada 2015 roku w sprawie V K 454/15. W drugim zaś należałoby połączyć kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 3 września 2013 roku w sprawie IV K 212/13 oraz Sądu Rejonowego W.W. w W. z dnia 3 listopada 2015 roku w sprawie V K 454/15.

Natomiast **przy zastosowaniu tych przepisów w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku** łączeniu podlegałyby kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone tymi samymi wyrokami jak w pierwszym z rozważanych wariantów jednak jako jeden zbieg. Kary grzywny podlegałyby takiemu samemu połączeniu, dlatego rozważanie ich nie ma znaczenia przy ustaleniu, czy przepisy obowiązujące przed wejściem w życie nowelizacji są względniejsze dla skazanego.

W ocenie Sądu korzystniejsze dla skazanego było zastosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksy karnego w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 roku. Za powyższym przemawia fakt, że zgodnie z przepisami obowiązującymi do dnia 1 lipca 2015 roku w pierwszym zbiegu łączeniu podlegałyby dwie kary po roku pozbawienia wolności (orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 14 września 2012 roku w sprawie III K 339/12 i Sądu Rejonowego W. W. w W. z dnia 3 listopada 2015 roku w sprawie V K 454/15). Co za tym idzie Sąd orzekłby karę łączną w przedziale od roku do 2 lat pozbawienia wolności. W drugim zbiegu łączeniu podlegałyby kary jednostkowe: 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (orzeczona w wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 3 września 2013 roku w sprawie IV K 212/13) oraz kary roku (orzeczona za pierwszy czyn w wyroku Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 28 października 2014 roku w sprawie III K 112/13) i roku i 6 miesięcy (orzeczona za drugi czyn w wyroku Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 28 października 2014 roku w sprawie III K 112/13). Sąd orzekłby karę łączną pozbawienia wolności w przedziale od 3 lat i 6 miesięcy do 6 lat.

Natomiast łącząc kary na zasadach określonych po dniu 1 lipca 2015 roku łączeniu podlegałyby kary jednostkowe pozbawienia wolności w wymiarze: roku (orzeczona w wyroku Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 14 września 2012 roku w sprawie III K 339/12), kara 3 lat i 6 miesięcy (orzeczona w wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 3 września 2013 roku w sprawie IV K 212/13), kara łączna 2 lat pozbawienia wolności (orzeczona w wyroku Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 28 października 2014 roku w sprawie III K 112/13) oraz kara roku pozbawienia wolności (orzeczona w wyroku Sądu Rejonowego W.W. w W. z dnia 3 listopada 2015 roku w sprawie V K 454/15). Sąd orzekłby jedną karę łączną pozbawienia wolności w przedziale od 4 lat i 6 miesięcy do 7 lat i 6 miesięcy.

Już sam fakt, iż w stanie prawnym po nowelizacji Sąd orzekłby jedną karę łączną pozbawienia wolności, której dolna granica wynosi 3 lata i 6 miesięcy a górna 7 lat i 6 miesięcy przemawia za korzystniejszym dla W. K. rozstrzygnięciem. W konfiguracji procesowej przed dniem 1 lipca 2015 roku zostałyby wymierzone dwie kary łączne, jedna z o dolnej granicy 3 lata i 6 miesięcy, a górnej 6 lat. Poza tą karą należałoby orzec także drugą karę łączną pozbawienia wolności w granicach od roku do 2 lat.

Powyższe przemawia za zastosowaniem nowych przepisów w myśl art. 4 § 1 k.k., brak jest bowiem podstaw by uznać, iż stan prawny obowiązujący przed dniem 1 lipca 2015 roku był dla W. K. korzystniejszy.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obecnie obowiązującym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z kolei § 2 cytowanego artykułu wskazuje, iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Powyższe wyłączało możliwość łączenia kary łącznej czterech lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 18 lutego 2005 roku w sprawie IX K 756/03. W. K. powyższą karę odbywał w okresie od dnia 3 lipca 2005 roku do dnia 30 listopada 2007 roku. Został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary z okresem próby do dnia 30 listopada 2009 roku. Wskazana kara została w całości wykonana (wydruk z systemu (...) k. 22-23, informacja z K. k. 33).

Pozostałe kary pozbawienia wolności orzeczone względem W. K. nie zostały wykonane na dzień 1 lipca 2016 roku, tj. dzień wydania wyroku w sprawie niniejszej (wydruk z systemu (...) k. 9-25, opinia o skazanym k. 50). Wykonane nie zostały także kary grzywny orzeczone w wyrokach: Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 3 września 2013 roku w sprawie IV K 212/13 oraz Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 28 października 2014 roku w sprawie III K 112/13. Wskazane kary grzywny zostały zamienione na zastępcze kary pozbawienia wolności, których W. K. jeszcze nie odbył (informacja z opinia o skazanym k. 50, informacja z K. k. 33-34).

Zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze także treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Ł. z dnia 9 maja 2001 r. w sprawie AKa 65/01 (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8 poz. 20) w myśl którego, zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem.

Należy przy tym zauważyć, iż stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynów nie mogą być okolicznościami rzutującymi na wymiar kary łącznej. Zostały one bowiem zbadane i właściwie ocenione już na etapie orzeczeń jednostkowych i wpłynęły na wysokość poszczególnych kar. Niewątpliwie natomiast Sąd wydający wyrok łączny winien kierować się dyrektywą prewencji indywidualnej oraz generalnej. Chodzi tutaj w szczególności o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz chroniła społeczeństwo przed niebezpieczeństwem ponownego ataku skierowanego na dobra chronione prawem. Kara ta powinna również kształtować w społeczeństwie świadomość prawną. Jak podkreśla się w orzecznictwie „sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach” (wyrok SN z 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 – 6, poz. 65), lecz powinien przede wszystkim w procesie kształtowania kary łącznej wyciągnąć odpowiednie wnioski z faktu wielości dokonanych przez sprawcę przestępstw, gdyż wielość przestępstw prowadzi do zmiany wartości prognostycznych, co do sprawcy oraz rzutuje na karę z punktu widzenia jej społecznego oddziaływania.

Sąd miał w polu widzenia także opinię z zakładu karnego (k. 50-51v), według której zachowanie W. K. jest zmienne. Był on wielokrotnie nagradzany kodeksowo, jednak był także czterokrotnie karany dyscyplinarnie, między innymi za posiadanie substancji odurzających. Obecnie skazany odbywa karę w zakładzie typu zamkniętego z uwagi na poważne przewinienie. Deklaruje przynależność do nieformalnych struktur podkultury przestępczej i silnie identyfikuje się z jej zasadami. Wobec przełożonych na ogół zachowuje się poprawnie, chociaż zdarzają się sytuacje, gdzie odnotowano, iż był wulgarny i nie wykonywał poleceń. W. K. brał udział w programach resocjalizacyjnych. Utrzymuje kontakt z najbliższą rodziną, krytycznie wypowiada się na temat popełnionego czynu.

Orzekając karę łączną pozbawienia wolności i grzywny Sąd uwzględnił wszystkie wskazane wyżej okoliczności.

Zdaniem Sądu przy ustalaniu wymiaru kary łącznej zasadne było zastosowanie zasady asperacji. Łączeniu podlegały kary roku (III K 339/12), trzech lat i sześciu miesięcy (IV K 212/13), łączna dwóch lat (III K 112/13) oraz roku pozbawienia wolności (V K 454/15), a nadto kary grzywny 150 stawek dziennych po 10 złotych każda (IV K 212/13) i 70 stawek dziennych po 10 złotych każda (III K 112/13).

Wskazać należy, iż wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie III K 339/12 zostało warunkowo zawieszono na okres 3 lat. Jednakże wykonanie kary zostało zarządzone postanowieniem Sądu Rejonowego L. Ś. z dnia 10 kwietnia 2014 roku.

Wymierzona kara łączna 6 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych uwzględnia związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy przestępstwami. Skazany jest osobą pięciokrotnie karaną. Okazał brak poszanowania norm prawa, jednak jako okoliczność przemawiającą na jego korzyść wskazać należy jego pozytywną postawę na czas orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Dlatego w ocenie Sądu cel orzeczonych kar zostanie osiągnięty przy wskazanym wyżej wymiarze kary. Przy wskazaniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych Sąd wziął pod uwagę sytuację materialną skazanego, jego ograniczone możliwości zarobkowe z uwagi na przebywanie w zakładzie karnym.

Dodać należy, iż nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że kary jednostkowe pozbawienia wolności składające się na karę łączną orzeczone względem W. K., nie są karami długoterminowymi, najdłuższa z nich wynosi 3 lata i 6 miesięcy. Dlatego też w realiach niniejszej sprawy, zważywszy na wielokrotną karalność, zastosowanie zasady absorpcji kar byłoby nienależytym premiovaniem skazanego, prowadząc tym samym do jego bezkarności za te czyny, a w konsekwencji powodując, iż kara nie spełniałaby swoich funkcji represyjnych oraz wychowawczych i to zarówno w aspekcie indywidualnym, jak i społecznym. Z kolei kara łączna zarówno pozbawienia wolności jak i grzywny wymierzona na zasadzie kumulacji, o co wnosił Prokurator, byłaby w ocenie Sądu zbyt surowa z uwagi na postawę skazanego, zbliżone okresy popełniania czynów zabronionych oraz ich kwalifikację.

Na poczet orzeczonej kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.

Sąd uznał, że ukształtowana w wyroku kara łączna będzie odebrana jako sprawiedliwa, skutkując jednocześnie utwierdzeniem w społeczeństwie przekonania o konieczności przestrzegania porządku prawnego. Na ten fakt wskazuje również stopień demoralizacji skazanego, dla którego wejście w konflikt z prawem nie miało jednorazowego, przypadkowego charakteru.

Wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w L.z dnia 18 lutego 2005 roku w sprawie IX K 756/03 (pkt. 1) na podstawie art. 572 k.p.k. należało umorzyć postępowanie w tym zakresie.

Uwzględniając sytuację finansową skazanego oraz uznając, iż orzeczona kara łączna grzywny stanowi już wystarczającą dolegliwość, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił W. K. od ponoszenia kosztów sądowych, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji.